

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τῆς ἐκκλησιᾶς ἀράδα τὰ καθίσματα
κι' ἀράδα, μαυροφόρες καὶ σκυφτές,
τῆς γειτονιαῖς οἱ δλόχλωμες γερόντισσες
προσεύχονται σιγά, τρεμούλιαστές.

Μεγέλη εἶναι Βδομάδα. — Ποιὰ μπορεῖ
νὰ λείψη; — Κι' ἂν οἱ νιές ὅλες δὲν ἔρχονται,
γλεντοῦνε! — Κι' ἂν δὲν ἔρθουνε κ' οἱ νιόπαντρες,
χαλάλι τους, κι' ὁ Θεὸς τὶς συγχωρεῖ.

Μὰ αὐτές, πάντοτε ἀράδα στὰ στασίδια,
δὲ λείπουνε. — Μονάχα ποῦ καὶ κάποτε,
σὰ μείνη κάποια θέση μέρες ἄπιαστη,
σταυροκοπιοῦνται τότες τὰ γραῖδια.

«Θεὸς χωρέσ' την! πάει ἡ κυρὰ - Βγενιά!
Κυρὰ - Κατίγκω, πᾶρε τὸ στασίδι της!»
Κι' ἀνάμεσα σὲ δυὸ σταυροκοπήματα
δὲ βλέπουν πὼς μιά - μιά περνᾷ ἡ γενιά.

Κηφισιά 13, 7, 32.

ΙΩΑΝΝΑ Γ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

